

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/27/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724202204
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8724202204.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpenej D. B. E., advokátkou so sídlom F. XX, XXX XX G., proti odporcovi: B. H. B., nar.: 18.11.1979, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpenému D. A. I., advokátom, F. X, XXX XX C., za účasti mal. detí H. B., nar. XX.XX.XXXX, J. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u navrhovateľky, o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 18C/50/2024-20 zo dňa 24.05.2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje sa uznesenie.
- Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.
- Dáva podnet súdu I. inštancie na postup podľa § 337 ods. 1, 2 CSP.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto :
„I. Súd u k l a d á odporcovi povinnosť sa na vzdialenosť 20 m nepribližovať k osobe A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C., ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jeho konaním ohrozená po dobu 6 mesiacov, s výnimkou spoločnej účasti na úkonoch súdu či orgánov činných v trestnom konaní.

II. Súd u k l a d á odporcovi povinnosť sa na vzdialenosť 20 m nepribližovať k osobe H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale C. XXXX/XX, XXX XX C. po dobu 6 mesiacov, s výnimkou spoločnej účasti na úkonoch súdu či orgánov činných v trestnom konaní.

III. Súd u k l a d á odporcovi povinnosť sa na vzdialenosť 20 m nepribližovať k osobe J. B., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C. po dobu 6 mesiacov, s výnimkou spoločnej účasti na úkonoch súdu či orgánov činných v trestnom konaní.

IV. Súd u k l a d á odporcovi povinnosť nevstupovať do bytu č. XX, poschodie X. v bytovom dome C. H. E. XXXX/XX, XXX XX C..

V. Súd u k l a d á odporcovi povinnosť nepribližovať sa na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba A. B., ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

VI. Súd p r i z n á v a navrhovateľke voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na príslušné ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a najmä predložené potvrdenie o podanom trestnom oznámení z 13.05.2024, spolu s potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija z 14.05.2024 mal preukázanú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Navrhovateľka je vecne legitimovaná na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, dostatočne osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a je ohrozená vulgárnymi verbálnymi útokmi zo strany odporcu a je predpoklad, že toto správanie sa môže opakovať. Navrhovateľka má obavy o svoj život, zdravie seba a svojich detí a preto podľa názoru súdu neodkladné opatrenie vo vzťahu k zákazu priblíženia sa odporcu k navrhovateľke a deťom na vzdialenosť 20 metrov je dôvodné a to po dobu 6 mesiacov, keďže byt je bydliskom navrhovateľky, odporcu a detí a vykonáva svoju prácu na svojom pracovisku, ktorú môže ohrozovať odporca a preto súd v celom rozsahu návrhu vyhovel. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie vzal do úvahy iba navrhovateľkou uvádzané skutočnosti a vyhodnotil ich tak, že na ich základe vydal neodkladné opatrenie, kde podkladom pre jeho rozhodnutie boli dva oznámenia, ktoré však ešte nezakladajú žiadnu objektívnu skutočnosť, ktorá by mohla byť i len v teoretickej rovine vydať tak vážne rozhodnutie, akým je neodkladné opatrenie s uložením zákazu priblíženia na dobu šesť mesiacov. Podľa názoru odporcu súd prvej inštancie rozhodol iba na základe jednostranných tvrdení, kde takto odôvodnené rozhodnutie je nepreskúmateľné. Pri každom rozhodnutí, teda aj pri uznesení o nariadení alebo nenariadení neodkladného opatrenia, je náležité odôvodnenie dôležité aj z hľadiska právnej istoty. V tomto prípade je právna istota narušená tým, že celé rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia sa opiera iba o subjektívne tvrdenia navrhovateľky.

Má za to, že takýmto spôsobom, akým bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a následným nariadením neodkladného opatrenia došlo doslova k zneužitiu inštitútu neodkladného opatrenia, lebo nielenže neboli súdom skúmané podmienky pre jeho nariadenie, nebolo skúmané, či existuje potreba naliehavosti a nevyhnutnosti dočasnej úpravy pomerov do rozhodnutia vo veci samej, nikto ani len neskúmal, či nariadenie neodkladného je v najlepšom záujme mal. detí, či je na prospech ich zdravému duševnému vývinu, či ich nestresuje, alebo nedostáva do nekomfortnej situácie. Navrhovateľka odporcu v neodkladnom opatrení úcelovo vykreslila ako osobu, ktorá má množstvo negatívnych vlastností. Bolo bežné, že navrhovateľka na neho kričala, aby niečo urobil s deťmi, lebo to už psychicky nezvláda, že to nevydrží a že ich sama zbije, čo sa aj stalo. Podotkol, že navrhovateľka je osobou, ktorá sama v minulosti ich synov udrela opaskom. Keď bol pracovne odcestovaný v Taliansku, obeas mu volala prostredníctvom aplikácie WhatsApp, kde povedala, že deti si má zobrať so sebou. V súčasnosti avšak prezentuje diametrálne rozdielne stanoviská, tvrdenia a fabulované skutočnosti, ktoré nie sú v najlepšom záujme pre ich deti. Pred vydaním neodkladného opatrenia si súd prvej inštancie si môže sám zabezpečiť dôkazy o tom, aký názor má na to nestranný orgán ako napríklad Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C., odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ďalej v texte ako ÚPSVaR), ale aj napríklad samotné ich deti, ktoré sú vo veku kedy vedia odlišné dobré od zlého.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tomto konaní neboli správne aplikované ustanovenia Zákona o rodine, keďže v celom uznesení o nariadení neodkladného opatrenia sa nevenuje žiadna pozornosť tomu, či je takéto nariadenie neodkladného opatrenia v najlepšom záujme mal. detí a práve najlepší záujem mal. detí by mal byť nosným prvkom každého rozhodovania, ktoré sa týka mal. detí. Zo správy ÚPSVaR zo dňa 31.05.2024 je evidentné, že jeho synovia s ním chcú tráviť čas, čo im ani nie je momentálne umožnené prostredníctvom telefonických zariadení zo strany navrhovateľky, ktorá im mobily skrýla.

Na viaceré tvrdenia matky sa vyžaduje aspoň dosvedčenie týchto tvrdených skutočností. Čo sa týka kamerového záznamu, tak odporca podotkol, že sa nachádzal v zahraničí s tým, že matka súhlasila, avšak v súčasnosti to vykresľuje úcelovo vo svoj prospech a jej tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

Uviedol, že navrhovateľka uvádza absolútne nepodložené fabulácie, ktoré nemajú nič spoločné s objektívnym skutkovým stavom vo veci. Zdôraznil, že na ich maloleté deti vždy prispieval a má s nimi dobrý vzťah. Keď pracoval v Taliansku, navrhovateľke posielal nadštandardné sumy, o čom si súd môže vyžiadať výpisy z bankového účtu, alebo ich na výzvu sám predloží, pre predstavu však predložil tabuľku.

Podľa odporcu správanie sa navrhovateľky, ktorá podala oznámenie vo veci priestupku proti obeianskemu spolunažívaniu je z dôvodu, že nevie komunikovať a mal. synovia musia oznámiť, že idú ku babke. Rodieovské práva a povinnosti majú obaja rodielia, ako otec mal. synov má právo vedieť kam ich matka vezie, z uvedeného dôvodu vznikla na predmetnom parkovisku daná situácia, kde sa pýtal, kam idú. Nakoľko navrhovateľka opakovane a úteľovo brala mal. synov bez akéhokoľvek uvedenia, kam idú je potrebné zdôrazniť, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiela s dieťaťom v dôsledku odcudzenia je v neskoršej dobe len ťažko napravitelné. Je preto v záujme detí umožniť rodieli, pravidelný kontakt, v ktorom môže realizovať svoje výchovné pôsobenie, rešpektujúc pritom právo mal. detí na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodielom.

Zároveň odporca poukázal na to, že pokiaľ rodielia „nastavia“ svoju spoločnú komunikáciu so zameraním na mal. dieťa bez hádok, nervozity, výčitiek, vulgarizmov, dá sa očakávať, že týmto spôsobom a pozitívnym vplyvom oboch rodielov, budú aj mal. deti eo najmenej frustrované rozchodom svojich rodielov, nakoľko je evidentné zo správy ÚPSVaR, že detí ho majú radi ako svojho otca, kde práve naopak matka im po návrhu na neodkladné opatrenia znemožnila ešte aj telefonický kontakt, keďže uviedli, že nevedia, kde majú mobily.

Odporca poukázal na správu Okresného riaditeľstva PZ v C. zatiaľ nie je žiadnym spôsobom preukázané, že by tvrdenia matky boli založené na skutočnom rozsahu veci, nakoľko ani v jednom z uvedených dôkazov, na základe ktorých súd prvej inštancie postavil celé vydanie neodkladného opatrenia nevyplývajú skutočnosť, ktoré by osvedčovali nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov v celom navrhovanom rozsahu a takéto neboli ani zistené na základe správy ÚPSVaR. Okresné riaditeľstvo sa v Poprade sa vyjadrilo dňa 16.05.2024, že v uvedenom skutku (tak ako to matka oznámila) doposiaľ nebolo rozhodnuté. Je preto jeho názorom, že nedošlo k splneniu zákonných podmienok pre aplikáciu inštitútu neodkladného opatrenia v danom prípade. Okolnosti narušenia zdravého výchovného prostredia mal. detí v dôsledku, ei už nevhodného správania otca, podľa tvrdení navrhovateľky, ako aj jej obmedzovania výkonu rodielovských práv odporcu vo vzťahu k mal. deťom bude predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom konaní, ktorého výsledkom bude úprava práva a povinností v záujme mal. detí so zachovaním rovnocenného vplyvu oboch rodielov na ich výchovu. Avšak navrhovateľka uviedla pre ÚPSVaR, že by sa dokonca nebránila striedavej starostlivosti, jediné eo jej vadí sú tvrdenia odporcu, eo v konečnom dôsledku zakladá vážnu pochybnosť o celom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a súčasne o podaní oznámení matky a jej celkových tvrdeniach. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov preto odporca navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, sám vo veci rozhodol a zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu ako nedôvodný, úteľový a náležite neodôvodnený a priznal odporcovi nárok na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona e. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na veas podané odvolanie, preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je nedôvodné.

5. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa vychádza z vymedzenia uvedeného návrhu a skúma sa, ei je dostatočne odôvodnený a ďalej sa skúmajú skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu v posudzovanej veci dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie. V predmetnej veci smeruje návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami sporu uložením povinnosti odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke a ich maloletým deťom, zákaze vstupovať do bytu, ktorý je vo vlastníctve navrhovateľky a odporcu, v ktorom spoločne bývajú (podľa Správy ÚPSVaR zo dňa 13.05.2024 predloženej odporcom na e.l. 36 spisu) a zákaze nepribližovať sa na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo pravidelne navštevuje navrhovateľka. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila okrem iného tým, že navrhovateľka tým, že správanie odporcu sa za ostatné roky spoločného života v domácnosti po jeho návrate zo zahraničia zmenilo natoľko, že vyústilo do reálnej bezprostrednej hrozby domáceho násillia. Po návrate zo zahraničia do spoločnej domácnosti si svoju frustráciu na život na Slovensku a mentalitu Slovákov, ventiloval na jej

osobe a ich synov, ktorých bil opaskom. Toho easu sú pod3a navrhovate3ky voei odporcovi vedené u OKP Poprad konania vo veci podozrenia spáchania zloeinu tyrania blízkej osoby a zverenej osoby a vydieranie a v tejto súvislosti s konaním vo veci samej žiadala ako dôkaz vyžiada? spis OO PZ C. D.U.: XXXX/XXXX, J.:XXXX/XXXX.

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovate3ka na preukázanie svojich tvrdení predložila Potvrdenie Obvodného oddelenia PZ v C. K. 13.05.2024 o oznámení navrhovate3ky o priestupku proti obeianskemu spolunažívaniu pod3a § 49 ods. 1 písm. e) zákona e. 372/1990 Zb. o priestupkoch (e.l. 10 spisu), Potvrdenie Obvodného oddelenia PZ v C. z 13.05.2024 o podaní ústneho trestného oznámenia navrhovate3kou vo veci trestného einu vydierania (e.l. 12 spisu) a Potvrdenie Okresného riadite3stva PZ v C., odboru poriadkovej polície, obvodného oddelenia PZ C. zo doa 14.05.2024 (e.l.11 spisu) o vykázaní odporcu so spoioeného obydlia - bytu e. XX, poschodie X. v bytovom dome C. súp. eíslo XXXX/XX, XXX XX C. pod3a § 27a zákona e. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore, z ktorého vyplýva, že odporca napriek poueeniu pod3a § 27a ods. 6 uvedeného zákona neodovzdal k3úee od spoioeného obydlia policajtovi.

8. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle cit. ust. § 325 ods. 2 písm. h) a e) CSP. Navrhovate3ka v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dostatoene osvedeila útoky fyzického a psychického charakteru voei nej a jej de?om, ako aj opodstatnenos? svojich obáv z pokraevovania agresívneho správania odporcu.

9. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP predstavuje snahu zákonodarcu rieši? otázku domáceho násilia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie týchto ustanovení je ureitý stupeo intenzity fyzického ei psychického násilia, a to taký, ktorý znamená neznesite3nos? ialšieho spolužitia s páchate3om násilného správania. Intenzita násilného chovania teda musí by? spôsobilá nato3ko zníži? kvalitu a možnos? spolužitia v spoioenej domácnosti, že sa toto spolužitie stane objektívne neakceptovate3ným, prípadne až nemožným. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeo vyvinutého fyzického ei psychického násilia, resp. hrozba takéhoto násilného správania.

10. Pred nariadením neodkladného opatrenia pod3a § 325 ods. 2 písm. e) CSP postaeuje, ak je osvedeené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedeenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zis?uje iba najvýznamnejšie skutoenosti (teda nie všetky rozhodujúce), prieom postaeuje, že osvedeená skutoenos? sa mu vzh3adom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nako3ko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a úeinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedeí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, viaka ktorej nemusí ialej zotráva? v spoioenom obydli s násilnou osobou, ani nemusí opúš?a? svoje obydlie, ak sa chce chráni? pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí ži? v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí za?ožova? h3adaním náhradného bývania.

11. Obsah nedôkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP vychádza zo znenia el. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EU) e. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v obeianskych veciach. Ide o opatrenie vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnieva? sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečenos?. Primárnym úeelom je zabránenie akejko3vek forme rodovo motivovaného násilia alebo násilia v blízkych vz?ahoch, ako sú fyzické násilie, ob?ožovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrášovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má by? v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

12. Obdobne ako pri neodkladnom opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, musí ma? súd za osvedeené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovate3a konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. V tom sa úeel neodkladných opatrení pod3a písm. e) a písm. f) do ureitej miery prekrýva. Kvalitatívne požiadavky na osvedeenie rozhodujúcich skutoeností budú vždy determinované konkrétnymi okolnos?ami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovate3 spravidla osvedeuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, eestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.

13. Tak ako už bolo uvedené, odvolací súd má za to, že navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila svoje tvrdenia uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Z takto zisteného skutkového stavu má aj odvolací súd za osvedčený taký stupeň intenzity fyzického i psychického násillia zo strany odporcu voči navrhovateľke a ich mal. deťom, že nemožno požadovať, aby navrhovateľka a ich maloleté deti zotrvali s odporcom v spoločnej domácnosti, kde majú bydlisko, a tiež od nich nemožno požadovať, aby strpeli hrozbu prípadných konfliktných stretov osobne, a to na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, resp. aby dochádzalo k osobnému kontaktu odporcom s navrhovateľkou na jej pracovisku, resp. na mieste, ktoré pravidelne navrhovateľka navštevuje.

15. Odvolací súd je si vedomý toho, že nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu medzi maloletými deťmi a odporcom ako ich otcom musí byť v najlepšom zaujme mal. detí, no v tomto konaní osvedčené podozrenie z násillia odporcu k nim svedei skôr o tom, že neprospieva ich duševnému vývinu, že ich stresuje a dostáva do nekomfortných situácií.

16. Vzhľadom na pretrvávajúci zlý stav vzájomných vzťahov medzi stranami, eoho dôsledkom je aj vedené súdne konania o rozvode a o úprave práv a povinností k maloletým deťom považuje odvolací súd za potrebné tieto vzťahy upraviť neodkladným opatrením, kei základné podmienky vyžadované zákonom pre nariadenie takéhoto opatrenia má za splnené.

17. Podľa § 337 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poueí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá ureitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neureuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

Rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o daní podnetu súdu prvej inštancie na postup podľa § 337 ods. 1, 2 CSP má svoju oporu v tomto ustanovení a je v súlade s princípom efektívnosti, hospodárnosti a právnej istoty. Týka sa to IV. výroku napadaného uznesenia súd prvej inštancie o easovo neobmedzenom uložení povinnosti odporcovi nevstupovať do bytu e. XX, poschodie X. v bytovom dome C. súp. eíslo XXXX/XX, XXX XX C., ktorý je spoločnom vlastníctve navrhovateľky a odporcu. Pre prípad tzv. 24-hodinového neodkladného opatrenia je nevyhnutný uvedený postup, aby tak na jednej strane bola poskytnutá ochrana žalobkyni a na druhej strane bude zákonným spôsobom žalovaný poueený podľa § 337 CSP.

18. Pokia súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné odporcovi uložiť povinnosť podať žalobu, mal postupovať podľa citovaného ustanovenia § 337 CSP a v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, proti ktorým takéto neodkladné opatrenie smeruje, je súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP povinný poskytnúť im kvalifikované poueenie.

19. Teda pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd neuloží žalobnú povinnosť, súčasne osobitným výrokou poueí protistranu o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej a prípadným následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP, o eom musí byť protistrana (potenciálny žalobca) rovnako poueená v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. V rámci výroku tohto uznesenia uvedie súd aj strany a predmet konania vo veci samej, aby sa mohla poueená osoba efektívne domáhať prípadnej procesnej ochrany (pozri komentár Civilný sporový poriadok § 337, Praha : C.H. Beck 2016), preto úlohou súdu prvej inštancie bude vykonať postup podľa citovaného ustanovenia § 337 CSP.

20. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (úeastníka) bola daná odpovei v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť e. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ialší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť e. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

21. Správnemu výroku vo veci zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd uznesenie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Procesne neúspešný odporca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a plne úspešnej navrhovateľke žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).